

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.702/2025/13.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Harangozó Attila, a tanács elnöke
Dr. Boros Tibor, előadó bíró
Dr. Somogyi Gábor, bíró
Dr. Metzing Márton, bíró
Dr. Nagy Antal, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2026. február 12.
Az ügy tárgya: közúti veszélyeztetés büntette
Terhelt: I. rendű
II. rendű
Első fok: Szarvasi Járásbíróság, 5.B.100/2022/114., ítélet, tárgyalás,
2024. június 26.
Másodfok: Gyulai Törvényszék, 3.Bf.215/2024/17., ítélet, nyilvános
ülés, 2025. január 16.
Harmadfok: -
Az indítvány előterjesztője: az I. rendű és II. rendű terhelt védője
Az indítvány iránya: az I. rendű és II. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a közúti veszélyeztetés büntette miatt I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt védője és a II. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványokat elbírálv a Szarvasi Járásbíróság 5.B.100/2022/114. számú, valamint a Gyulai Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Bf.215/2024/17. számú ítéletét az I. rendű és a II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] **I.** A Szarvasi Járásbíróság a 2024. június 26-án kihirdetett 5.B.100/2022/114. számú ítéletével az I. rendű terheltet, valamint a II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki tártstettesként elkövetett közúti veszélyeztetés büntetében [Btk. 234. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont]. Ezért az I. rendű terheltet 3 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre 6 év közúti járművezetéstől eltiltásra és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, azzal, hogy a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, a II. rendű terheltet 4 év börtön fokozatú szabadságvesztésre 6 év 6 hónap közúti járművezetéstől eltiltásra és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, azzal, hogy a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[2] A védelmi fellebbezések nyomán eljáró Gyulai Törvényszék mint másodfokú bíróság a 3.Bf.215/2024/17. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, a terheltet terhére rótt tártstettesként elkövetett közúti veszélyeztetés büntetést [Btk. 234. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] közúti baleset okozása vétségének [Btk. 235. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] minősítette. Az I. rendű terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztést 1 év 8 hónapra, a közúti járművezetéstől eltiltást 4 évre enyhítette, mellőzte a 4 év közügyektől eltiltás büntetést. A II. rendű terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztést 1 év 8 hónapra, a közúti járművezetéstől eltiltást 4 év 6 hónapra enyhítette, mellőzte a 4 év közügyektől eltiltás büntetést. A szabadságvesztés végrehajtási fokozata mindkét terhelt esetében fogház. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

[3] **II.** A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen az I. rendű terhelt védője, valamint a II. rendű terhelt védője terjesztett elő az I. rendű, illetve a II. rendű terhelt javára felülvizsgálati indítványt, amelynek alapjaként mindketten a Be. 649. § (1) bekezdés a) pontját és a Be. 648. § d) pontját jelölték meg.

[4] 1. A felülvizsgálati indítványok indokolása, érvelése nem csupán tartalmilag, hanem túlnyomórészt szó szerint is megegyezik.

[5] A védők álláspontja szerint mind a Szarvasi Járásbíróság, mind a Gyulai Törvényszék tévesen állapította meg az I. rendű és a II. rendű terhelt büntetőjogi felelőségét.

[6] Ennek oka – szerintük – részben az volt, hogy a megállapított tényállás részben iratellenes, mivel a baleseti szituációt vizsgáló szakértő 1 igazságügyi szakértő szakvéleménye ellentétes a fizikai törvényszerűségekkel, szakmaiatlan és kompetenciakörét túllépve félrevezető, tanú 1 tanúvallomása iratellenes és az I. számú tanú tanúvallomását a bíróságok kritika nélkül fogadták el, a tanúvallomásban foglalt ellentéteket nem tárták fel. Mind a nyomozás, mind az elsőfokú eljárás hiányossága, hogy világitástechnikai szakértőt és szemészorvos szakértőt sem rendeltek ki.

[7] Kifejtették, hogy a megemelt sebességű haladást I. rendű és II. rendű terhelt sem vonták kétségbe. Szabálysértést követtek el a megengedett 50 kilométer/óra sebesség lényeges túllépésével, de ez nem jelent veszélyhelyzetet, és ez önmagában nem jelenti bűncselekmény elkövetését.

[8] Ennek alátámasztására a védők idézték a Kúria Bfv.II.16/2019. szám alatt hozott határozatában foglaltakat, miszerint „ha a balesetben szereplő mindkét jármű vezetője közlekedési szabályt sért, a balesetért az a felelős, aki a veszélyhelyzetet létrehozta”.

[9] Szerintük a jogdogmatika nemleges választ adott arra a kérdésre, hogy önmagában az igen jelentős sebességtúllépés megvalósíthat-e bűncselekményt, így a jelentős mértékű és többször megvalósult sebességtúllépés közvetlen veszély okozása nélkül nem valósítja meg a közúti veszélyeztetés büntetést.

[10] Érveltek a védők azzal is, hogy a Legfelsőbb Bíróság Bfv.II.421/2011. számú döntésében kimondta, hogy az elsőbbségadásra kötelezett nem hivatkozhat arra, hogy nem

ismerte föl a védett úton közlekedő megtévesztő sebességét. Ha nincs kellő információja az elsőbbségi helyzetben közlekedő sebességéről, így nem tud megalapozottan dönteni a manőver megkezdéséről, vagy arról való lemondásról. Bizonytalan helyzetben nem dönthet a veszély vállalása mellett, így büntetőjogi felelősség terheli.

[11] Ehhez képest – a védők álláspontja szerint – a jogerős ítéletben nem esik szó sértett 1, az Opel gépkocsit vezető személy közlekedési magatartásáról, holott az ő figyelmetlen vezetése hozta létre a veszélyhelyzetet. Egy figyelmes vezető fényes nappal, ideális látási viszonyok között a tőle balra érkező gépkocsinak 2-3 háznyi távolságból megadja az elsőbbséget. Sértett 1-től elvárható lett volna, hogy felmérje a pontos távolságot, meggyőződjön a manővere veszélytelenségéről, ami akár több másodpercet is igénybe vehet. Nagyon valószínű, hogy sértett 1 nem győződött meg manővere veszélytelenségéről, az elsőbbségadási kötelezettségének pedig nem tett eleget.

[12] A jogerős ítélet a védők megállapítása szerint sok felsőbbbíróági ítélettel is ütközik, mivel a Legfelsőbb Bíróság Bfv.36/2009. számú határozatában elmarasztalta a belterületi úton 80-90 kilométer/óra sebességgel bukósíak nélkül közlekedő motorkerékpáros elé balra nagy ívben a védett útra kanyarodó figyelmetlenül közlekedő személygépkocsi vezetőjét.

[13] Hivatkoztak a Legfelsőbb Bíróság Bfv.302/2010. szám alatt hozott határozatára is, amely helybenhagyta a jogerős ítéletet, ahol a terhelt egy település belterületén, jó látási viszonyok mellett figyelmetlenül a védett útra kanyarodott a védett úton 100-110 kilométer/óra sebességgel közlekedő motorkerékpáros elé.

[14] Megjelölték a Legfelsőbb Bíróság Bfv.27/2007. számú határozatát is, amely felmentette a védett úton jelentős sebesség túllépésével közlekedő I. rendű terheltet, mert a II. rendű terhelt kellő körütekintésének hiánya idézte elő a veszélyhelyzetet.

[15] Ugyancsak hivatkoztak a Legfelsőbb Bíróság Bfv.II.669/2007. számú döntésére, amely a felülvizsgálati eljárásban felmentette a terheltet, mert a másodfokú bíróság a Legfelsőbb Bíróság következetes gyakorlatától eltérően, törvénysértően állapította meg a terhelt bűnösségét. Megállapította, hogy a veszélyhelyzetet a sértett közlekedési szabályszegése idézte elő.

[16] Álláspontjuk igazolásaként utaltak a Kúria BH 2013.215. számon közzétett határozatára is, amely megállapította, hogy a felismerési távolság egy gépkocsivezetőnek az előtte lévő eseményről 117,4 méter távolságról 89-95 kilométer/óra sebesség mellett élettanilag lehetséges és lassító fékezéssel a baleset elkerülhető. Szakértő 1 műszaki szakértő szakvéleményében állítja, hogy az Opel gépkocsi főútra haladásakor a BMW gépkocsik kb. 74 méter távolságra voltak.

[17] Mindezen határozatokból következően szerintük a veszélyhelyzet kezdetét illetően téves jogi álláspontra helyezkedett mind a Szarvasi Járásbíróság, mind a Gyulai Törvényszék. Ezt támasztja alá álláspontjuk szerint a Budapest Környéki Törvényszék 2.Bf.273/2023. számú másodfokú ítélete is, amely a veszélyhelyzetnek azt a helyzetet tekintette, amikor az elsőbbségadásra kötelezett a hozzá közelebb eső forgalmi sáv közepét érte el. Ebből azt a következtetést vonták le, hogy a veszélyhelyzet nem a védett útra való felhaladással kezdődik. A veszélyhelyzet meghatározása valóban a bíróság feladata, azonban a veszélyhelyzet kezdete a hivatkozott törvényszéki ítélettel összhangban az, amikor az Opel gépjármű vezetője elérte a hozzá közelebb eső forgalmi sáv felét. (A helyszíni szemle jegyzőkönyv szerint az út 1 forgalmi sávjai 4 méter szélesek.) Ez pedig szinte megegyezik a szakértő 2 által meghatározott értékkel. A hivatkozott törvényszéki állásponttal egyező a Győri Ítélőtábla Bhar.41/2021/6. számú végzésében kifejtett álláspont is.

[18] Ebből a szempontból nem annak van jelentősége, hogy okirati bizonyítéknak vagy igazságügyi szakértői véleménynek minősül szakértő 2 véleménye, hanem annak, hogy

szakértő 2 számításai szerint még 50 kilométer/óra sebességgel sem lehetett volna megállni lassító fékezéssel az ütközési pontig.

[19] Mindezek alapján a védők arra tettek indítványt, hogy a Kúria a jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül, és az I. rendű terhelte, valamint a II. rendű terhelte büncselekmény hiányában mentse fel.

[20] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.784/2025/2. számú átirata szerint a tényállás felderítetlenségére, iratellenességére, tényből további tényekre vont téves következtetésekre visszavezethető megalapozatlanságára, illetve a bizonyítékok téves bírói mérlegelésére hivatkozó részeiben a felülvizsgálati indítványok valójában az irányadó tényállást támadják, amely azonban a felülvizsgálati eljárás keretei között törvényi tilalom folytán nem vizsgálható.

[21] Kifejtette, hogy a Kúria Bírószági Határozatokban közzétett döntéseitől való eltérés azért nem alapozza meg az érdemi felülvizsgálatot, mert a felülvizsgálati indítványok nem jelöltek meg a Kúria által közzétett egyetlen ilyen precedenshatározatot sem.

[22] Érdemi felülvizsgálatot alapoz meg ugyanakkor szerinte a felülvizsgálati indítványoknak a terheltek bűnösségére vont téves következtetéssel összefüggő anyagi jogi érvelése, amely részükben azonban alaptalanok.

[23] Álláspontja szerint a tényállásban rögzített adatok egyértelműen alkalmasak annak alátámasztására és megjelenítésére, hogy az adott útszakaszon hosszú idő óta közlekedő, kiváló helyismerettel rendelkező sértett az esti szürkület és mesterséges fényviszonyok között, annak ellenére, hogy észlelte az útkereszteződés felé közeledő I. rendű terhelte járművet – de kizárólag csak azt – miért nem értékelte valós veszélyhelyzetként ezt a forgalmi szituációt, és kezdte meg az útkereszteződésbe történő behaladását.

[24] Rámutatott, hogy az alapügyben eljáró bíróságok helytálló jogkövetkeztetése szerint ugyanis a sértett a behaladást megelőzően kellően meggyőződött manővere veszélytelenségéről, amelyben azért tévedett, mert a terheltek jelentős sebességtúllépése számára nem volt észlelhető, e vonatkozásban a terheltek által szándékosan megvalósított KRESZ szabályszegő magatartás mint jogosulti szándékos szabályszegés őt megtévesztette. Ebben az esetben pedig a 6/1998. számú BJE jogegységi határozat 1. pontjában írtak érvényesülnek, amely az elsőbbségre jogosultak kizárólagos büntetőjogi felelősségének a megállapítását kellett, hogy maga után vonja.

[25] Kifejtette azt is, hogy az alapügyben eljáró bíróságok a tényállásból helytálló következtetést vontak a terheltek bűnösségére, de a büncselekményeket kizárólag a Gyulai Törvényszék másodfokú ítélete minősítette a büntető anyagi jog szabályainak megfelelően.

[26] A Legfőbb Ügyészség mindezek alapján arra tett indítványt, hogy a Kúria a Be. 662. § (1) bekezdés alapján a sérelmezett határozatokat mindkét terhelte tekintetében hatályában tartsa fenn.

[27] 3. A védők a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételükben a felülvizsgálati indítvány érveit részben megismételve az indítványaikat fenntartották.

[28] **III.** A felülvizsgálati indítványok alaptalanok.

[29] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a értelmében kizárólag a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, és a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárási okokból vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényben meghatározott köre nem bővíthető, az ott meghatározottakon kívül más okból felülvizsgálatnak nincs helye.

[30] Felülvizsgálatnak a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt helye van [Be. 648. § a) pont]. A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján felülvizsgálati ok, ha a

bíróság a jogerős ügydöntő határozatában a terhelt büntetőjogi felelősségét a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg.

[31] A Be. 650. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható. Ennek megfelelően a Be. 659. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye.

[32] 2. A felülvizsgálatban irányadó tényállás lényege a következő:

– A terheltek által a cselekménykor vezetett forgalmi rendszám 1 és forgalmi rendszám 2 személygépkocsiknál a balesettel összefüggésbe hozható műszaki hiba nem volt megállapítható, a terheltek a cselekmény időpontjában megfelelő egészségi állapotban voltak.

– 2021. augusztus 8-án 20 óra 30 perc körüli időben I. rendű terhelt a forgalmi rendszám 1 személygépkocsit, míg II. rendű terhelt a forgalmi rendszám 2 személygépkocsit vezetve közlekedett település 1 lakott területén.

– Ebben a napszakban az időjárási, látási és útviszonyokat az alábbiak jellemezték: esti szürkület, mesterséges fényviszonyok. Száraz idő, gyengén felhős égbolt, csapadék nélkül, +24 Celsius fok hőmérséklet. Lakott területen belüli, száraz, aszfalt borítású, egyenes vonalvezetésű, útburkolati jellel ellátott, töredezett-egyenetlen felületű úttest. Gyér járműforgalom.

Az utca 2 (névváltozás miatt jelenleg utca 2) forgalma „Elsőbbségadás kötelező” jelzőtáblával van alárendelve az út 1 forgalmának.

– A terheltek a balesetet megelőző percekben egymással versenyezve, nagy – legalább 101 kilométer/óra – sebességgel részben egymás mellett haladva közlekedtek település 1-ben az út 1-en, a későbbi baleset helyszínétől visszább 1,6 kilométerrel. Ekkor még nem történt baleset. Mind a két terhelt esetében a sebességtúllépés mértéke jelentős volt, a baleset helyszínét megelőző útszakaszon is más gépjárműveket, és egymást is folyamatosan előzték.”.

– A terheltek gépkocsijukkal 20 óra 30 perc körüli időben az út 1-en haladtak, amely egyben a főút városi szakasza, az utca 3 felől az utca 4 irányába. Ezen az útszakaszon 50 kilométer/óra volt a megengedett sebesség. A terheltek továbbra is egymással versenyezve, egymás mellett megtévesztően nagy sebességgel haladva az úttestet teljes szélességben elfoglalták, ezáltal veszélyhelyzetet hoztak létre.

– Ugyanekkor sértett 1 a forgalmi rendszám 3 személygépkocsit vezetve az utca 2-ben közlekedett a utca 5 felől az út 1 irányába. Az ott kihelyezett „Elsőbbségadás kötelező” jelzőtábla miatt ő volt az elsőbbségadásra köteles. A sértett észlelte a neki balról érkező I. rendű terhelt által vezetett gépjárművet, és a felhaladás előtt meggyőződött manővere veszélytelenségéről, amelyben azért tévedett, mert helyismerete, tapasztalata szerint a védett úton haladó jármű távolsága alapján a kanyarodást biztonságosan be lehetett volna fejezni, a jelentős sebességtúllépés számára nem volt észlelhető. A sértett a kereszteződésben balra nagy ívben kanyarodott az út 1 úttestére.

– Amikor a sértett a védett útra a felhaladást megkezdte, akkor a terheltek gépkocsijai egymás mellett, a későbbi ütközési ponttól 74 méterre, míg a sértett gépkocsijától 80 méterre haladtak, az ütközésig 2,8 másodpercre haladtak, azaz az adott útszakaszra engedélyezett 50 kilométer/óra sebesség betartása esetén a terheltek járművei mind intenzív, mind lassító fékezést figyelembe véve féktávolságon kívül voltak.

– A megengedett 50 kilométer/óra sebesség féktávolsági adatai intenzív fékezés esetén 30 méter, illetve lassító fékezésnél 36,6 méter.

- Az adott útszakaszon érvényes sebesség jelentős túllépése miatt az I. rendű terhelt legalább 102 kilométer/óra sebességgel, a II. rendű terhelt legalább 95 kilométer/óra sebességgel érdemi fékezés és irányváltoztatás nélkül az egymás mellett haladó gépkocsijukkal egyidőben – 0,03 másodperc eltéréssel – nekiütköztek a sértett 1 által vezetett személygépkocsi bal oldalának.
- Az I. rendű terhelt az általa vezetett forgalmi rendszám 1 BMW 187 típusú személygépkocsival az út vonalvezetésével közel párhuzamos helyzetben a bal elejével ütközött a forgalmi rendszám 3 Opel Corsa típusú személygépkocsi bal hátsó oldali résznek, amely hatására a bal hátsó ajtó kisebb mértékben sérült, a bal hátsó futómű azonban kiszakadt. Majd 0,03 másodperccel később a II. rendű terhelt az általa vezetett, az út vonalvezetésével közel párhuzamos, azonban kissé jobbra tartó helyzetben lévő forgalmi rendszám 2 BMW 560L típusú személygépkocsival a terelővonal közelében az elejével ütközött a sértett által vezetett Opel Corsa gépkocsi elejének. A járművek ütközésekor az Opel Corsa gépkocsi az út vonalvezetésével közel 40 fokos szöget bezárva helyezkedett el az úton úgy, hogy az eleje már áthaladt a terelővonalon. A II. rendű terhelt által vezetett jármű az ütközés után jobbra lehaladt az út mellé, ahol a jármű bal oldalával nekiütközött egy távvezeték tartó betonoszlopnak és a vízelvezető árokban állt meg. A sértett 1 által vezetett Opel Corsa személygépkocsi az ütközéseket követően a szándékolt haladási irányával ellentétes irányban az út 1 bal oldalára sodródott és kerékpárút mellett állt meg. Az I. rendű terhelt a baleset után a menetiránya szerinti bal oldalon állt meg.
- A baleset következtében a forgalmi rendszám 3 személygépkocsit vezető sértett 1 enyhe fokú agyrázkódást, a mellkas bőrvérzéssel, bőr alatti bevérzéssel járó zúzódását, a szegycsonttest törését, a tüdők alsó lebenyeinek zúzódását, a háti IX-X. csigolyák törését (a csigolyák közti tér ék alakban megnyílt, a jobb oldalon a degeneratív folyamat során keletkezett csontösszenövés „kapocs” törését, továbbá a IX. csigolya tövisnyúlványának törését), a bal lábszár középső harmadának lágyrész zúzódását és nyílt sérülését, a bal láb zúzódását és nyílt sebét és a bal alkar feszítő felszínén a könyök vetületének zúzódását és nyílt sebét szenvedte el.
- Az enyhe fokú agyrázkódás gyógytartama 8 napon belüli. A mellkas zúzódásának gyógytartama önmagában 8 napon belüli, a szegycsonttest törésével együttesen 8 napon túli, a tényleges gyógytartam 6 hét. A háti IX-X. csigolyák töréseinek tényleges gyógytartama 8 hét. Az alsó lebenyeket érintő tüdőzúzódások gyógytartama 8 napon túli, a tényleges gyógytartam 4 hét. A bal lábszár, a bal lábhát és bal alkar sérüléseinek gyógytartama 8 napon belüli.
- A forgalmi rendszám 3 személygépkocsiban utasként tartózkodó sértett 2 a bal arccsontnak az arcból bevérzésével járó törését, többszörös bordatörést (bal oldalon V-XII-IX-X. között ablakos sorozattal bordatörések), légmellkast, a lép hasúri vérzéssel járó szakadását, mely életmentő műtétes vérzéscsillapítást, lépeltávolítást igényelt, a máj májtok alatti vérzéssel járó sérülését, a jobb csípőlapát fölött traumás hasfali sérvet, a bal oldali ficamos bokatörést a külboka (szárkapocscsont), a sípcsont belboka nyúlványa és hátsó pereme (Volkmann háromszög) törésével, felső ugróízületi ficammal, bokaszalagok szakadásával, valamint testszerte zúzott sebeket szenvedett.
- Az arc és az orr zúzódásának gyógytartama 8 napon belüli. A bal arcfél kiterjedt zúzódásának gyógytartama önmagában 8 napon belüli, a kísérő, többszörös bordatörésekkel és a légmellel együtt 8 napon túli, a gyógytartama 8 hét. A lép traumás szakadásának gyógytartama 8 napon túli, a gyógytartama 4 hét. A hasfali zúzódások gyógytartama önmagukban 8 napon belül gyógyuló sérülések, a kísérő májsérüléssel és májtok alatti vérzéssel együttesen 8 napon túli, a tényleges gyógytartam 3 hét. A medence zúzódásának és a lábszárok lágyrész zúzódásának és felületes nyíl sérüléseinek gyógytartama egyenként és

összességükben is 8 napon belüli. A bal boka ficamos törésének gyógytartama 8 napon túli, a tényleges gyógytartam 12 hét.

– Sértett 2 esetében a sérüléseiből eredően átmeneti – 2 hónapos időtartamú, intenzív kezelést indokló – súlyos egészségromlás alakult ki, beleértve a traumás lépszakadás okozta hasúri elvérzése se shockos folyamatot, az elhúzódó keringési elégtelenséget, keringési zavart, az általános vérmérgeződést, septicus állapotot, heveny veseelégtelenséget.

– Sértett 2 esetében a bal boka ficamos törése (8%), lépszakadás miatti lépeltávolítás (5%), lépszakadás okozta vérvesztés okán kialakult agyi keringési zavar, mely bal oldali felső végtagi gyengeséget, valamint látásromlást és látótérkiesést idézett elő (20%) és a hasfali zúzódás miatt kialakult hasfali sérv (8%) tekintetében maradandó fogyatékoság alakult ki.

– Sértett 2 esetében a baleseti eredetű össz-szervezeti egészségkárosodás 35%.

– A forgalmi rendszám 3 gépjárműben utasként tartózkodó kiskorú sértett 3 mindkét oldali homlokcsont és a bal halántécsont többszörös, darabos, helyenként benyomattal járó töréseit, mindkét oldalon a homloklebenyben és a bal fali lebenyben az agyállomány zúzódásait, a jobb kulcsont középső harmadában kis elmozdulással járó törést, valamint mindkét alsó végtag többszörös horzsolásos-zúzódásos sebeit szenvedte el.

– A koponyaacsontok többszörös törésével kísért homlok- és fali lebeny zúzódásai okán súlyos agyvizenyő alakult ki, mely sürgős idegsebészeti beavatkozást tett szükségessé, ami a homlokcsontok eltávolítását indokolta. A későbbiek során ezen sérüléssel összefüggésben agyvíz elvezetési zavar jött létre, mely koponyaűri nyomásfokozódást eredményezett, amiatt állandó, agyvízvezető eszköz beültetésére került sor. A kiskorú sértett esetében 2022. január 28-án az eltávolított homlokcsont pótló műtetre került sor.

– A kiskorú sértett rehabilitációs kezelése során közepes fokú anomikus afáziát találtak. A homloklebeny érintettsége miatt a figyelem- és viselkedésszabályozásában sérült, mely kihathat a tanulási-, emlékezőképességeire, viselkedésében előfordulhatnak nem a helyzethez illő reakciók. A sérülés a későbbiekben kihatással lehet a személyiségfejlődésére, a szociális életére, társas kapcsolataira, tanulmányaira, valamint a pályaválasztására.

– A homloklebeny és a bal fali lebeny zúzódásaival összefüggésben epilepsia alakult ki, amely megelőző gyógyszeres terápia mellett több alkalommal négy végtagra kiterjedő görcstevékenységet okozott.

– A kiskorú sértett esetében az alsó végtagok felületes hámhorzsolásai és zúzódásai önmagukban és együttesen is 8 napon belül gyógyuló sérülések. A jobb kulcsont középső harmadának törése önmagában 8 napon túl gyógyuló sérülés, a gyógytartam 4 hét. A koponyaacsontok többszörös törésével kísért homlok- és fali lebeny zúzódásai önmagukban és összességükben is 8 napon túl gyógyuló sérülések, a tényleges gyógytartam 5 hónap.

– A kiskorú sértett esetében a többszörös koponyatöréssel szövődött agyzúzódással összefüggésben maradandó fogyatékoság alakult ki.

– A kialakult epilepszia betegség várhatóan élethosszig fennmarad, gyógyszeres terápiát tesz szükségessé, emiatt súlyos egészségromlás alakult ki.

– A baleset következtében a II. rendű terhelt által vezetett forgalmi rendszám 2 gépjárműben utasként tartózkodó 2. számú tanú a mellkas zúzódásos sérülését szenvedte el, mely sérülés gyógytartama 8 napon belüli.

– Az I. rendű terhelt a baleset következtében a hasfal zúzódását szenvedte el, mely sérülés gyógytartama 8 napon belüli.

– A baleset következtében a II. rendű terhelt által vezetett forgalmi rendszám 2 gépjármű jobbra lehaladt az út mellé, ahol nekiütközött egy távvezeték tartó betonoszlopnak és a vízelvezető árokban állt meg.

– A járási hivatala határozatával az I. rendű terheltre nézve a vezetési jogosultsága szüneteléséről határozott, egyúttal vezetői engedélyét visszavonta, illetve másik határozatával a II. rendű terhelt esetében szintén a vezetési jogosultsága szüneteléséről határozott, amivel egyidejűleg a vezetői engedélyét visszavonta.

– Az I. rendű terhelt a vezetői engedélyét 2022. szeptember 1-jén, míg a II. rendű terhelt a vezetői engedélyét 2022. szeptember 22-én adta le az illetékes kormányablak osztálynál.

[33] 3. A Be. 648. § d) pontja önállóan, önmagában a Kúria Bíróági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától való eltérés miatt lehetővé teszi a felülvizsgálatot, azonban a törvény – az eltérés tényén túl – további feltételként határozza meg, hogy az eltérés a büntető anyagi jog szabályainak a Be. 649. § (1) bekezdésben meghatározott megsértését eredményezze vagy a Be. 649. § (2) bekezdésben meghatározott eljárási szabálysértést eredményezzen [Be. 649. § (6) bekezdés].

[34] E perjogi szabályozás következménye, hogy a közzétett bírósági határozattól való eltérésen alapuló felülvizsgálat mindig két felülvizsgálati ok egyidejű megvalósulását feltételezi; a közzétett határozattól való eltérés mellett jelen kell lennie a felülvizsgálatot megalapozó anyagi [Be. 649. § (1) bekezdés] vagy eljárásjogi [Be. 649. § (2) bekezdés] törvénysértésnek is.

[35] A Kúria jogértelmezésétől való indokolatlan – a Be. 649. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott eljárásjogi vagy anyagi jogi szabálysértést eredményező – eltérés megalapozottságának az arra jogosult általi vitatását, új felülvizsgálati okként a Be. 2020. április 1-jével hatályba lépett módosítása teremtette meg.

[36] A Be. 649. § (6) bekezdése szerinti felülvizsgálati ok alapja – összhangban a Be. 648. § d) pontjával – a Kúria Bíróági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától való eltérés.

[37] A Bíróági Határozatok Gyűjteménye nem összetévesztendő az 1952 óta kiadott Bíróági Határozatok (2013-tól: Kúriai Döntések), 2022. január 1. napja óta online elérhető folyóirattal, mely jelenleg a Kúria, azt megelőzően pedig utoljára a HVG-Orac Lap és Könyvkiadó Kft. szabad felhasználású kiadványa, célja pedig az, hogy – a szerkesztőbizottság által kiválasztott bírósági döntések felhasználásával – biztos tájékozási pontot nyújtson az ügyszakok szerint fejezetbe szerkesztett legfontosabb kúriai döntések, jogegységi iránymutatások, az Európai Unió Bíróságának határozatai, továbbá a „Fórum” rovatban megjelenő szakirodalmi írások közzétételével.

[38] A Bíróági Határozatok Gyűjteménye a Bszi. által létrehozott, annak 163-165. §-aiban szabályozott, online bárki által elérhető és kereshető hivatalos gyűjtemény, ami a törvényben meghatározott bírósági határozatokat anonimizált formában, de egyebekben változtatás nélkül és a törvényben előírt körben teljeskörűen tartalmazza.

[39] A Be. 649. § (6) bekezdése szerinti okon alapuló felülvizsgálatnak kizárólag a Bíróági Határozatok Gyűjteményében – nem pedig más módon – közzétett határozatától való eltérésre hivatkozással van helye. Ekként nem alapozza meg a felülvizsgálatot (a kizárólag) a Bíróági Határozatok (Kúriai Döntések) című folyóiratban közzétett bírósági határozattól való eltérés.

[40] További követelmény, hogy az eltérés alapjául hivatkozott határozatot a Kúria hozza meg. A Kúriát a 2012. január 1. napján hatályba lépett Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdése határozta meg – történelmi elnevezését helyreállítva – a legfőbb bírósági szervként.

[41] Ekként tehát a Be. 649. § (6) bekezdése szerinti felülvizsgálat alapja – az ott írt egyéb feltételektől függetlenül – csak a Kúria által 2012. január 1. napja után hozott és a Bírósi Határozatok Gyűjteményében közzétett határozat lehet [Kúria Bfv.II.473/2022/2. (BH 2022.320.)].

[42] 4. Jelen esetben a védők által megjelölt határozatok – egy kivétellel – kizárólag 2012. január 1. napja előtti, azokat nem a Kúria hozta meg, így a határozatok fogalmilag, már a meghozatala időpontjára és az eljáró bíróságokra tekintettel sem hivatkozhatók a Be. 648. § d) pontja – Be. 649. § (6) bekezdése szerinti eltérés – alapjaként.

[43] Az indítványok akként fogalmaztak, hogy a jogerős ítélet sok felsőbbbírósi ítélettel ütközik. Megjelölték a Legfelsőbb Bíróság Bfv.36/2009. számú határozatát (helyesen Bfv.II.36/2009/2.), amelynek tárgya vámorgazdaság büntette, kelte 2009. január 22., a Bfv.302/2010. számú határozatát (helyesen Bfv.II.302/2010/7.), melynek tárgya közúti baleset okozásának vétsége, kelte 2010. szeptember 9., a Bfv.27/2007. számú határozatát (helyesen Bfv.III.27/2007/2.), melynek tárgya rablás büntette, kelte 2007. január 15., a Bfv.II.669/2007. számú határozatát (helyesen Bfv.II.669/2007/6.), tárgya közúti baleset okozásának vétsége, kelte 2008. január 10. A megjelölt határozatok nem csupán a keltezésükre tekintettel nem képezhetik felülvizsgálat alapját, hanem a tárgyra figyelemmel köszönőviszonyban sincsenek a felülvizsgálati indítvány tartalmi ismertetésével. Ugyanez igaz a védők által hivatkozott BH 2013.215. számú jogesetre, amelynek alapja a valóságban a Kúria Pfv.IV.21.092/9. számú határozata, amit nem melleleg adásvételi szerződés semmisségének megállapítása iránt indult ügyben hozott a Kúria. Szintén a Kúria hozta a felülvizsgálati indítványban hivatkozott Bfv.II.421/2011/8. számú határozatot, ennek kelte 2011. október 27. Ezen határozat tárgya ittas járművezetés büntette és nem tartalmazza a védők által a megtévesztő sebességről idézett megállapítást.

[44] Mindezek mellett rögzíti a Kúria azt is, hogy a kifejtettekből következően a Budapest Környéki Törvényszék, a Győri Ítéltábla és a Fővárosi Ítéltábla határozata sem adhat okot érdemi felülvizsgálatra.

[45] A védők egy, a Kúria által 2012. január 1-ét követően hozott határozattól való eltérésre is hivatkoztak. Ez a Bfv.II.16/2019/7. számú határozat.

[46] Rámutat a Kúria arra, hogy a Be. 652. § (1) bekezdése meghatározza a felülvizsgálati indítvány azon alapvető tartalmi követelményeit, amelyek az elintézéshez nem mellőzhetők.

[47] Ennek megfelelően az indítványozónak, ha a felülvizsgálatot a Be. 649. § (6) bekezdésére alapítja, a felülvizsgálati indítványban meg kell jelölnie a Kúria Bírósi Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatát és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálattal támadott üggyöntő határozat eltér. Ez utóbbi magában foglalja az üggyazonosság és a jogi megítélés eltérő elbírálásának bemutatását, azaz azon jogilag releváns tények megjelölését, amelyek a hivatkozott és a támadott határozat alapjául szolgáló tényállásban, illetve az eljárás során azonosak, majd annak kifejtését, hogy ezen azonos tényeket a bíróság a két határozatban mennyiben bírálta el eltérően. További törvényes elvárás és ekként követelmény az indítványban annak a megjelölése is, hogy a támadott határozatnak a közzétett határozattól való eltérése miként eredményezte az anyagi jog szabályainak a Be. 649. § (1) bekezdésben meghatározott megsértését, vagy a Be. 649. § (2) bekezdésben meghatározott eljárási szabálysértést eredményezett (Kúria Bfv.II.746/2021/9.).

[48] A jelen ügyben a felülvizsgálati indítványaikban a védők, azon túl, hogy a Be. 648. § d) pontját rögzítették, egy, a Kúria által 2012. január 1-jét követően hozott határozatot hivatkoztak annak egyes részeit idézve, de pontosan nem konkretizálták, hogy a határozat mely részében és miben látják az eltérést, valamint, hogy az eltérés a büntető anyagi jog szabályainak milyen, a Be. 649. § (1) bekezdésben meghatározott megsértését eredményezte.

Ez akkor is az indítvány érdemi elbíráhatatlanságát eredményezné, ha az nem lenne eleve – tárgyi okból – kizárt.

[49] A hivatkozott Bfv.II.16/2019/7. számú határozat idézett része a Bfv.II.1158/2016/6. számú ügy védő általi idézésére utal, amelyről a Kúria a jelen ügyben hivatkozott Bfv.II.16/2019/7. számú határozatában pont azt állapította meg, hogy ellentétes tényálláson alapul. Az a hivatkozott és a jelen ügy összehasonlításának eredményeként is megállapítható, hogy teljesen eltérő ténybeli alapokon állnak. A hivatkozott ügy tényállásában fel sem merült a sebességtúllépés, így értelemszerűen annak megtévesztő hatása sem.

[50] Mindezek alapján a Kúria Bírószági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától való eltérés miatt, a Be. 649. § (6) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásnak nincs helye.

[51] 5. A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján valóban felülvizsgálati ok, ha a bíróság a terheltek büntetőjogi felelősségét – ahogy arra a védők a felülvizsgálati indítványaikban hivatkoztak – a büntető anyagi jogi szabályok megsértésével állapította meg.

[52] Az indítványok szerint a terheltek büntetőjogi felelősségének megállapítása az eljáró bíróságok részéről azért téves, mert részben a tényállás téves megállapítására került sor, részben a balesetet eredményező veszélyhelyzet létrehozójának személyét is tévesen határozták meg, ebből következően pedig tévesen jutottak arra következtetésre, hogy a baleset bekövetkezése a terheltek és nem a sértett szabályszegésével van okozati összefüggésben.

[53] 6. A védők érvelését a Kúria nem találta alaposnak.

[54] A Kúria rögzíti, hogy a felülvizsgálati indítvány azon megállapításai, amelyek a tényállás helyességére, az ítélet megalapozottságára, a bizonyítékok értékelésére vonatkoznak, vagyis a tényállást támadják, törvényben kizártak.

[55] A védők ugyan hivatkoztak arra, hogy a Szarvasi Járásbíróság ítéletének – Gyulai Törvényszék által kiegészített – tényállása nem támadható, azonban a tényállás hiányosságainak taglalásával, a bizonyítékok, így többek között a tanúk vallomásának elfogadásával, a szakértő 1 által elkészített igazságügyi műszaki szakértői vélemény, a szakértő 2 által jegyzett magánszakértői értékelésének sérelmezésével, ebből eredően a nem megfelelő tényállás megállapításának sérelmezésével pont ezt tette.

[56] Az indítvány nem irányulhat arra, hogy a Kúria a bizonyítékok eltérő értékelésével a jogerős ítéletben foglalttól eltérő tényállást állapítson meg, és ezáltal hozzon a terheltek büntetőjogi felelősség vagy az alkalmazott jogkövetkezményeket érintően kedvezőbb döntést vagy ennek érdekében helyezze hatályon kívül a jogerős határozatot.

[57] Ebből következően közömbös az a védői érvelés, hogy szakértő 1 igazságügyi műszaki szakértői véleménye ellentétes a fizikai törvényszerűségekkel, szakmaiatlan, hiszen mérést nem végzett, bizonyítási kísérletet nem kezdeményezett. Nem került sor fénysűrűség mérésre, nem vontak be látásélettannal foglalkozó szakembert és a jogerős ítéletben szó sem esik sértett 1 közlekedési magatartásáról. A védők álláspontja szerinti hiányok sérelmezése kizárólag a tényállás törvényben kizárt támadásaként értékelhetők.

[58] A jogerős ítélet tényállásának alapulvétele a felülvizsgálat tárgyát képezheti, hogy a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megfelelően állapította-e meg a terheltek büntetőjogi felelősségét; azaz – közúti baleset okozása esetén – az, hogy a terheltek szegtek-e közlekedési szabályt, és az okozati összefüggésben áll-e a balesettel, illetve annak eredményével. Ekként a védők indítványa alapján a felülvizsgálatnak helye van, azonban az abban felvetett jogkérdést – álláspontjuk szerint a terheltek büntetőjogi felelősségének megállapítására az anyagi jogi szabályok sérelmével került sor – a jogerős ítéleti tényállás

alapulvételével kell elbírálni, ugyanakkor a tényálláshoz kötöttség követelményéből eredően nem vizsgálható olyan kifogás, amely a tényállásból valamely tény vagy adat hiányát, illetve téves voltát sérelmezi.

[59] A közúti baleset okozása bűncselekmény jogi tárgya a közúti közlekedés körében más vagy mások életének, testi épségének, egészségének védelme, elkövetési magatartása a közúti közlekedés szabályainak megszegése, amely mind tevással, mind mulasztással, illetve ezek kombinációjával is megvalósulhat.

[60] A tényállás az elkövetési magatartás meghatározására tekintettel kerettényállás, a keretkitöltő alapvető szabályok egyike a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ), mely a közúti közlekedés biztonságos és zavartalan működésének biztosítását célzandó állapítja meg – különösen – a közlekedésben részvétel személyi és egyéb feltételeit, a közúti jelzéseket és a jármű közlekedésére vonatkozó szabályokat.

[61] A KRESZ 29. § (1) bekezdése szerint, aki járművel irányt változtat (terelővonalat, az úttest szélét vagy képzeletbeli felezővonalát átlépi, forgalmi sávot változtat, másik útra bekanyarodik, főútvonalról vagy szilárd burkolatú útról letér stb.) köteles az azonos irányban vagy szemben haladó, irányt nem változtató járműveknek elsőbbséget adni.

[62] Az elsőbbség: továbbhaladási jog a közlekedés más résztvevőjével szemben. Azt a járművet, amelynek elsőbbsége van, az elsőbbségadásra kötelezett nem kényszerítheti haladási irányának vagy sebességének hirtelen megváltoztatására [KRESZ 1. számú melléklet III. függelék b) pont].

[63] A 6/1998. számú BJE jogegységi határozat a közúti közlekedés szabályai körében az elsőbbségi szabályok kapcsán arra mutat rá, hogy bár a közúti közlekedés rendjét meghatározó egyes speciális közlekedési szabályok nem állnak egymással „hierarchikus” viszonyban, mégis vannak olyanok, amelyek megtartása különösen azért jelentős a közlekedés biztonsága szempontjából, mivel a megszegésük számos esetben idéz elő súlyos közlekedési balesetet; az elsőbbségadási szabályok éppen ide tartoznak.

[64] Az egységes ítélkezési gyakorlatra utalva a jogegységi határozatban a Legfelsőbb Bíróság ebben a körben kifejtette, hogy az elsőbbségadásra kötelezett nem mentesülhet a felelősség alól abból az okból, hogy az elsőbbségre jogosult is megszegett valamilyen közlekedési szabályt, így például túllépte a megengedett sebességet. Csak az mentesítheti a felelősség alól, ha éppen az elsőbbségre jogosult szabályszegése nem tette lehetővé, hogy észlelje az elsőbbségadási kötelezettsége szempontjából jelentős körülményeket, illetve hogy helyesen értékelje ezeket a körülményeket (pl. az elsőbbségre jogosult jelentősen túllépte a megengedett sebességet, és ezzel megtevesztette az elsőbbségadásra kötelezettet az elsőbbségre jogosult jármű távolságát illetően).

[65] Hangsúlyozta, hogy mielőtt az elsőbbségadásra kötelezett ténylegesen megkezdje azt a műveletet, amellyel kapcsolatban elsőbbséget kell adnia (pl. elindulás, áthaladás, irányváltoztatás, bekanyarodás), meg kell győződnie ennek a műveletnek a veszélytelenségéről, és a megengedettnél nagyobb sebességgel közeledő elsőbbségre jogosult jármű részére is biztosítania kell az elsőbbséget.

[66] Rámutatott, hogy emellett értékelni kell azt is, ha az elsőbbségre jogosult szabályszegése, a sebesség túllépése is közrehatott a közúti baleset előidőzésében, feltéve, hogy az az ő szabályszegésével okozati összefüggésben következett be, ugyanakkor az okozati összefüggés nem állapítható meg akkor, ha a baleset az elsőbbségre jogosult járművének megengedett sebessége mellett is bekövetkezett volna. A szabályszegő, elsőbbségre jogosult terheltek védői ezen utóbbi mentesülési okra hivatkoztak a tényálláson

kívüli, azzal ellentétes állításaikkal, amit a szakértő 2 által készített magánszakértői véleménnyel igyekeztek igazolni.

[67] 7. A jelen ügyben az irányadó tényállás rögzítette, hogy a terheltek a balesetet megelőző percekben egymással versenyezve, nagy – legalább 101 kilométer/órás – sebességgel részben egymás mellett haladva közlekedtek település 1ben út 1-en. Mind a két terhelt esetében a sebességtúllépés mértéke jelentős volt, a baleset helyszínét megelőző útszakaszon is más gépjárműveket, és egymást is folyamatosan előzték.

[68] Az út 1-en 50 kilométer/óra volt a megengedett sebesség. A terheltek továbbra is egymással versenyezve, egymás mellett megtevesztően nagy sebességgel haladva az úttestet teljes szélességben elfoglalták, ezáltal veszélyhelyzetet hoztak létre.

[69] Ugyanekkor sértett 1 a forgalmi rendszám 3 személygépkocsit vezetve az utca 2ben közlekedett az utca 5 felől az út 1 irányába. Az ott kihelyezett „Elsőbbségadás kötelező” jelzőtábla miatt ő volt az elsőbbségadásra köteles.

[70] A sértett észlelte a neki balról érkező I. rendű terhelt által vezetett gépjárművet, és a felhaladás előtt meggyőződött manővere veszélytelenségéről, amelyben azért tévedett, mert helyismerete, tapasztalata szerint a védett úton haladó jármű távolsága alapján a kanyarodást biztonságosan be lehetett volna fejezni, a jelentős sebességtúllépés számára nem volt észlelhető. A sértett a kereszteződésben balra nagy ívben kanyarodott az út 1 úttestére.

[71] Amikor a sértett a védett útra a felhaladást megkezdte, akkor a terheltek gépkocsijai egymás mellett, a későbbi ütközési ponttól 74 méterre, míg a sértett gépkocsijától 80 méterre haladtak, az ütközésig 2,8 másodpercre haladtak, azaz az adott útszakaszra engedélyezett 50 kilométer/óra sebesség betartása esetén a terheltek járművei mind intenzív, mind lassító fékezést figyelembe véve féktávolságon kívül voltak.

[72] Az adott útszakaszon érvényes sebesség jelentős túllépése miatt az I. rendű terhelt legalább 102 kilométer/óra sebességgel, a II. rendű terhelt legalább 95 kilométer/óra sebességgel érdemi fékezés és irányváltoztatás nélkül az egymás mellett haladó gépkocsijukkal egyidőben – 0,03 másodperc eltéréssel – nekiütköztek a sértett 1 által vezetett személygépkocsi bal oldalának.

[73] A védői hivatkozás szerint nem vitatott, hogy a terheltek a megengedett haladási sebességet túllépték és ezzel megsértették a KRESZ 26. § (1) bekezdés ad) pontjában írt közlekedési szabályt, ezzel a szabályszegéssel azonban nem hoztak létre közvetlen veszélyhelyzetet.

[74] A veszélyhelyzet helye és időpontja – egyetértve a Gyulai Törvényszék álláspontjával – pontosan meghatározható. Az alárendelt útról a védett útra behaladni szándékozó, elsőbbségadásra kötelezett sértett számára, – a terheltekhez hasonlóan – a veszélyhelyzet kezdetének helye és időpontja az volt, amikor a sértett az útkereszteződés metszéspontját átlépve megkezdte a behaladást a védett út úttestére. Ez az a helyzet, amikor az elsőbbségadásra kötelezett az útkereszteződésbe behaladását megelőzően még eleget tud tenni ezen kötelezettségének.

[75] Amikor pedig a sértett a védett útra a felhaladást megkezdte, akkor a terheltek gépkocsijai a sértett gépkocsijától 80 méterre haladtak. A tényállás pedig azt rögzíti, hogy az adott útszakaszra engedélyezett 50 kilométer/óra sebesség betartása esetén a terheltek járművei mind az intenzív, mind a lassító fékezés figyelembevételével féktávolságon kívül haladtak, vagyis az ütközési pontig megállíthatóak lettek volna. Ugyanis a megengedett 50 kilométer/óra sebességhez tartozó féktávolság intenzív fékezés esetén 30 méter, lassító fékezés esetén 36,6 méter. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az egymás mellett haladó terheltek 102 kilométer/óra és 95 kilométer/óra sebességgel, érdemi fékezés és

irányváltoztatás nélkül 0,03 másodperc eltéréssel ütköztek a sértett által vezetett személygépkocsinak.

[76] A 6/1998. számú BJE jogegységi határozat 2. pontja szerint az az elsőbbségre jogosult, aki a megengedett sebességet túllépte, az elsőbbségadási kötelezettség megszegésével összefüggő közúti balesetért ugyancsak felelősséggel tartozik, kivéve, ha a baleset a jármű megengedett sebessége mellett is bekövetkezett volna.

[77] A terheltek szándékos közlekedési szabályszegése [KRESZ 26. § (1) bekezdés ad pont] ok-okozati kapcsolatban áll a balesettel, és ebből következően annak eredményével is.

[78] Ennek alapja pedig az, hogy a gyorsító a baleset-elhárítási kötelezettségét azért nem tudja teljesíteni, mert a sebességtúllépéssel önhibájából olyan helyzetbe hozza magát, hogy kötelezettségének nem tud eleget tenni.

[79] A 6/1998. számú BJE jogegységi határozat értelmében mindig a konkrét forgalmi helyzethez és a közlekedés résztvevőinek a magatartásához képest kell megállapítani, hogy az adott esetben melyik közlekedési szabályszegésnek volt jelentősége a baleset bekövetkezésében, és milyen mértékben. A Kúria Bfv.1.656/2016/7. számú határozatában {[32] bekezdés} kifejtette, hogy a közlekedési bűncselekmények elbírálása körében a sebességtúllépés „megtévesztő” jellege megítélésakor nem lehet kizárólag annak a mértékét figyelembe venni, a sebességtúllépésnek az adott közlekedési helyzetben betöltött szerepe a döntő.

[80] A 6/1998. számú BJE jogegységi határozat 1. pontja szerint a közúti közlekedés szabályai szerint az elsőbbségadásra kötelezett általában akkor is felelősséggel tartozik az elsőbbségadási szabályok megszegéséért, ha az elsőbbségre jogosult a megengedett sebességet túllépte. Kizárhatja a felelősségét, ha az elsőbbségadási kötelezettsége szempontjából jelentős körülményeket az elsőbbségre jogosult szabályszegése következtében nem észlelhetette, vagy ha e körülményekre nézve az elsőbbségre jogosult megtévesztette.

[81] Jelen ügyben a tényállás szerint pontosan ez történt. A sértett észlelte a neki balról érkező I. rendű terhelt által vezetett gépjárművet (csak azt), és a felhaladás előtt meggyőződött manővere veszélytelenségéről, amelyben azért tévedett, mert helyismerete, tapasztalata szerint a védett úton haladó jármű távolsága alapján a kanyarodást biztonságosan be lehetett volna fejezni, a jelentős sebességtúllépés számára nem volt észlelhető.

[82] Mindezekből következően az I. rendű és a II. rendű terhelt büntetőjogi felelősségét a büntető anyagi jog szabályaival összhangban állapította meg a bíróság.

[83] A Kúria – egyetértve a Legfőbb Ügyészséggel – utal arra, hogy a felülvizsgálati indítványok ugyan a cselekmények minősítését nem érintették, azonban szükséges annak hangsúlyozása, hogy a Gyulai Törvényszék a Kúria következetes gyakorlatának megfelelően állapította meg, hogy önmagában a közlekedési szabályok szándékos megszegéséből nem vonható következtetés az azzal okozati összefüggésben kialakult közvetlen veszélyre kiterjedő szándékosságra. Ebből következően az I. rendű és a II. rendű terhelt cselekményének – másodfokú bíróság által megváltoztatott – minősítése is törvényes.

[84] A Kúria a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti olyan további felülvizsgálati okot, melynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles, nem észlelt.

[85] *A döntés elvi tartalma*

I. Az elsőbbségi helyzetben, védett úton haladó, egymással versenyző terheltek felelőssége megállapítható a közúti baleset bekövetkezéséért, ha az elsőbbségre kötelezett, balra nagy ívben kanyarodni szándékozó sértett a művelet veszélytelenségéről meggyőződött, azonban a terheltek sebességtúllépése őt megtévesztette és a baleset – amelynek elhárítása érdekében a terheltek semmit nem tettek – még a sebességtúllépés mellett is elkerülhető volt.

II. A Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozattól való eltérésre hivatkozó felülvizsgálat alapja kizárólag a Kúria 2012. január 1. napját követően közzétett határozata lehet [Be. 649. § (6) bekezdés]. A jogi érvelés alapjául felhozott más bírósági határozatok tekintetében is elvárható, hogy az indítvány létező, ne tartalmilag kreált határozatokra hivatkozzon.

[86] **IV.** Ekként a terheltek védői által benyújtott felülvizsgálati indítványokat elbírálva a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdésének megfelelően tartott tanácsülésen, a Be. 655. § (1) bekezdése szerinti összetételben eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[87] A végzés ellen a Be. 6. § (4) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek; felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.

[88] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdés első fordulata pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2026. február 12.

Dr. Harangozó Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Boros Tibor s.k. előadó bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Metzinger Márton s.k. bíró, Dr. Nagy Antal s.k. bíró